

DEN NORSKE KIRKE

Kirkerådet, Mellomkirkelig råd, Samisk kirkeråd

Kommunal- og Regionaldepartementet
Pb 8112 Dep

0032 Oslo

Dato: 27.06.2005

Vår ref.: 05/25-2 AGL

Deres ref.:

KOMM. OG REG. DEP	
- 1 JUL 2005	
04/3411-83	
Ark:	531.1
Avd:	INN/PRE/KAB

Høring: NOU 2004:20 Ny utlendingslov. To høringsfrister: 010405 og 010705

Innledning

Mellomkirkelig råds syn på utlendingslovgivningen er grunnfesta i vår tro på hvert menneskes verd som skapt i Guds bilde, og menneskerettighetene som en viktig beskyttelse av dette verdet.

Mellomkirkelig råd legger på bakgrunn av dette til grunn at flyktningpolitikken og lovgivningen som regulerer asylinstituttet i Norge må sette beskyttelsesbehov, sterke menneskelige hensyn og internasjonal rett over indrepolitiske mål. Såkalt innvandringspolitiske hensyn må ikke få veie tyngre enn sterke menneskelige hensyn, og de må heller ikke få veie tyngre enn hensynet til internasjonale konvensjoner. Menneskelige hensyn må tolkes og forstås på en romslig måte, det vil også bidra til å bekrefte vår egen menneskelighet. En del av argumentasjonen i NOUen er dermed uakseptabel for Mellomkirkelig råd, all den tid innvandringspolitiske mål tillegges for stor vekt.

Mellomkirkelig råd vil også framheve viktigheten av at de som skal tolke loven når den er vedtatt tillater seg å bruke skjønn til fordel for de menneskene som søker opphold eller beskyttelse i landet vårt.

Positiv utvikling i NOUen

Forslaget til ny utlendingslov inneholder flere positive momenter. Mellomkirkelig råd vil særlig framheve forslaget om å likestille flyktninger som har fått opphold etter andre internasjonale konvensjoner, med de som har fått opphold etter Flyktningkonvensjonen. Dette er en svært viktig utvikling og bør absolutt beholdes i det endelige forslaget til utlendingslov.

Konkrete endringer som bør inn i NOUen

Den norske kirke er opptatt av familien som en viktig samfunnsenhet. Det er et mål for oss å styrke familiens enhet. Mellomkirkelig råd er derfor spesielt opptatt av å styrke tilgangen til familiegjenforening, med særlig vekt på barns rett til samvær med sine foreldre. Mellomkirkelig råd mener at hensynet til barnets beste må tillegges avgjørende vekt i familiegjenforeningssaker, og at disse bør skje i Norge dersom det er i tråd med familiens ønske. Familier som består av en eller flere norske borgere, eller personer med bosetningstillatelse i Norge bør ikke presses til å flytte til utlandet for å kunne leve sammen. Mellomkirkelig råd mener på bakgrunn av dette at underholdskravet for familiegjenforening bør fjernes.

Mellomkirkelig råd er tvilende til om integreringsproblemer kan løses gjennom regler i utlendingslovgivningen. Vi mener at problematiske områder som forebygging av tvangsekteskap heller bør løses gjennom dialog og samarbeid med de gruppene det gjelder. Mellomkirkelig råd er videre svært skeptisk til utviklingen av lovgivning spesielt beregna på grupper av innvandrere. Aldersgrensa for familiegjenforening oppleves delvis som et særtiltak for enkelte grupper og delvis som et forsøk på å løse en integreringspolitisk utfordring gjennom Utlendingsloven. På bakgrunn av det ovennevnte er Mellomkirkelig råd imot en innføring av en slik aldersgrense.

Mellomkirkelig råd er forundra over at NOUen ikke inneholder en mer grundig utredning om muligheten for å innføre legaliseringsordninger for lengeværende uten oppholdstillatelse i Norge. Norge er flere ganger blitt kritisert på bakgrunn av de lengeværendes situasjon, og UDI har tidligere utforma et forslag til hvordan legaliseringsordninger kunne se ut. Mellomkirkelig råd mener at en legaliseringsordning er viktig for å kunne hjelpe mennesker ut av en vanskelig og menneskerettslig tvilsom situasjon. En slik ordning bør være moderat for å unngå å bli et insentiv til mange års uverdigg liv uten oppholdstillatelse i Norge. En ordning trengs allikevel, og Mellomkirkelig råd vil på det sterkeste oppfordre Regjeringa til å innarbeide et forslag til en legaliseringsordning i forslaget til ny utlendingslov.

Mellomkirkelig råd vil også understreke behovet for å klargjøre rettighetene til mennesker uten oppholdstillatelse i Norge, med hensyn til mat og bolig. Det er ikke akseptabelt, verken etisk eller menneskerettslig, at de overlates til en tilværelse i nedverdiggelse og ydmykelse.

Menneskehandel

Mellomkirkelig råd er særlig forundra over at NOUen inneholder så lite informasjon og utredningsstoff om menneskehandelsproblematikk. Hver gang en lovendring har vært etterlyst på dette feltet har man vist til NOUen som kommer, og så viser det seg at det står svært lite om temaet i NOUen. Det er skuffende og må rettes opp i det endelige forslaget.

Mellomkirkelig råd legger til grunn at Regjeringens rettighetsbaserte perspektiv på arbeidet mot menneskehandel, og Norges tilslutning til Palermo-protokollen, må reflekteres i lovverket, og at det særlig må siktes mot en mulighet for at ofrene for menneskehandel kan komme seg ut av utnyttelsen. Da er muligheten for opphold i Norge ved et eventuelt brudd med menneskehandelen svært viktig. Mellomkirkelig råd viser i så måte til Kirkens Nødhjelps høringssuttalelse til NOUen, og vil slutte seg til

hovedpunktene i den. Mellomkirkelig råd mener dermed at det må tydeliggjøres i lovverket at ofre for menneskehandel kan defineres som flyktninger etter Flyktningkonvensjonens artikkel 1, at de kan ha krav på beskyttelse mot tilbakesendelse til nedverdiggende, ydmykende og umenneskelig behandling, samt at det må vurderes om de også skal kunne få opphold på andre grunnlag.

Med vennlig hilsen

Olay Fykse Tveit
generalsekretær

Anne-Grete Larsen
førstekonsulent
Direkte innvalg: 23081277